

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a členov senátu JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci žalobcu **Mesto K.**, proti žalovaným 1/ **Ing. Š. P.** a 2/ **Ing. J. P.**, obom bývajúcim v K., **o neplatnosť kúpnej zmluvy, o vedľajšom účastníctve R. S. a D. S.** na strane žalobcu, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 25 C 138/2001, o dovolaní Ing. R. S. a D. S., oboch bývajúcich v K., zastúpených JUDr. Ing. P. H., advokátom so sídlom v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2004 sp. zn. 13 Co 174/2004, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie Ing. R. S. a D. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2004 sp. zn. 13 Co 174/2004 **z a m i e t a.**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I uznesením z 29. januára 2004 č. k. 25 C 138/2001–75 pripustil vstup Ing. R. S. a D. S. ako vedľajších účastníkov do konania na strane žalobcu. V odôvodnení uviedol, že manželia S. majú právny záujem na výsledku sporu, nakoľko nehnuteľnosť, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobca domáha, užívajú a v prípade určenia neplatnosti kúpnej zmluvy chcú túto odkúpiť.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovaných uznesením z 30. septembra 2004 sp. zn. 13 Co 174/2004 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vstup Ing. R. S. a D. S. ako vedľajších účastníkov do konania na strane žalobcu nepripustil. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil otázku právneho záujmu menovaných na výsledku daného sporu (§ 93 ods. 1 O.s.p.) a uviedol, že nie je postačujúci len majetkový záujem, ale že musí ísť o právny záujem na víťazstve účastníka, pričom musí ísť o právny záujem už existujúci. Mal za to, že Ing. R. S. a D. S. v danom prípade nemajú právny záujem na výsledku sporu o neplatnosť kúpnej zmluvy. I za predpokladu, že by žalobca bol v spore úspešný a mohol by ako vlastník nehnuteľnosti s ňou disponovať, túto môže opätovne predať či už manželom S. alebo inému subjektu, prípadne zachovať vlastnícke právo mesta k tejto nehnuteľnosti. Preto podľa § 220 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vstup Ing. R. S. a D. S. ako vedľajších účastníkov do konania na strane žalobcu nepripustil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali Ing. R. S. a D. S. dovolanie a žiadali, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a ich vstup do konania na strane žalobcu pripustil. Namietali nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Nesúhlasili s jeho názorom, že na ich strane nie daný právny záujem na výsledku sporu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Uviedli, že oplotenie medzi pozemkom, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy a susediacim pozemkom, ktorí oni užívali, bolo v ich vlastníctve, pričom žalovaní oplotenie neoprávnene zbúrali, odvolávajú sa na platnosť kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom daného konania. Dodali, že sporný pozemok dobromyseľne užívali od roku 1978, a teda vlastníctvo k nemu nadobudli vydržaním. Preto boli toho názoru, že z ich strany nejde výlučne o majetkový záujem, ako uzavrel odvolací súd.

Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že tvrdenia dovolateľov o vydržaní pozemku nemajú nijaký právny základ, keďže im chýbala dobrá viera, že im pozemok patrí, nakoľko po celú dobu jeho užívania vedeli, že patrí štátu a že cez neho vedie výtlačné vodovodné potrubie. Dodal, že ani prípadné vlastníctvo oplotenia sporného pozemku dovolateľov, im nezakladá právny vzťah k pozemku. Preto navrhol dovolanie zamietnuť.

Žalovaná 2/ sa k dovolaniu nevyjadrila.

V zmysle § 3721 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení zákona č. 341/2005 Z.z. sa konania o dovolaní, o ktorých dovolací súd nerozhodol do 31. augusta 2005, dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005. Vzhľadom na to bolo dovolanie (doručené súdu prvého stupňa 12. apríla 2005) prejednané podľa Občianskeho súdneho poriadku v znení do 31. augusta 2005 (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného (obsahového) vymedzenia dovolateľom. Obligatórne sa zaoberá len vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tieto vady konania neboli dovolateľmi namietané a ani z obsahu spisu tieto vady nevyplynuli. Následne sa zaoberal správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, t.j. či spočíva na správnom posúdení veci po právnej stránke.

Uplatnením dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. možno odvolaciemu súdu vytknúť, že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Úlohou dovolacieho súdu v prípade dovolania, odôvodneného nesprávnym právnym posúdením veci, je posúdiť, či odvolací súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis a či ho aj správne interpretoval.

V preskúmvanej veci je z odôvodnenia napadnutého uznesenia zrejmé, že odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a vstup Ing. R. S. a D. S. ako vedľajších účastníkov do konania na strane žalobcu nepripustil, keď bol toho názoru, že na ich strane neexistuje právny záujem na výsledku sporu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Tento právny záver odvolacieho súdu považuje dovolací súd za správny.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 1, 2 O.s.p.).

Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že predpokladom prípustnosti vedľajšieho účasti v konaní je právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, t.j. právny záujem na úspešnosti v spore u toho účastníka, ku ktorému pristúpil. O právny záujem ide vtedy, ak rozhodnutím súdu vo veci bude dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka (jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva).

V danej veci dovolatelia právny záujem na výsledku sporu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej Mesto K. predalo žalovaným 1/, 2/ pozemok parc. č. X. vo výmere X. m² zapísaný na LV č. X. kat. úz. K., odôvodňovali tým, že tento pozemok užívali od roku 1978 a že tento chcú v prípade vyhovenia žalobe odkúpiť.

Dovolací súd zhodne so záverom odvolacieho súdu nezistil, že by dovolatelia mali právny záujem na výsledku sporu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy ako predpokladu ich pripustenia do konania ako vedľajších účastníkov na strane žalobcu. Výsledok sporu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy sa totiž nedotkne ich právneho postavenia. Záujem dovolateľov v prípade úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy odkúpiť pozemok, ktorý bol jej predmetom, od Mesta K., nemožno považovať za právny záujem ako má na mysli § 93 ods. 1 O.s.p. V tomto prípade ide vyslovene o majetkový záujem ako správne ustálil odvolací súd. Právny záujem dovolateľov na výsledku predmetného konania nemožno vyvodiť ani z ich tvrdenia, že vlastnícke právo k spornému pozemku vydržali, nakoľko ho od roku 1978 užívali v dobrej viere. Výsledok sporu totiž ich právne postavenie

neovplyvní, nakoľko určením neplatnosti kúpnej zmluvy sa obnoví dovtedajší právny stav, sporný pozemok bude naďalej vo vlastníctve Mesta K. a dovolatelia pokiaľ zotrávajú na tom, že pozemok vydržali, musia sa tohto práva domáhať v osobitnom konaní. V tomto smere treba uviesť, že samotní dovolatelia vlastníctvo mesta nespochybňujú, keď ich úmyslom je pozemok následne od neho odkúpiť (viď č.l. 62 spisu) a navyac sami predložili dôkaz o tom, že pozemok užívali od roku 1978 ale so súhlasom V., š.p. K. (viď potvrdenie zo 4. mája 2000 založené na č.l. 100 spisu). Záverom treba dodať, že právny záujem v zmysle § 93 ods. 1 O.s.p. nemožno vyvodit' ani z prípadnej škody, majúcej vzniknúť dovolateľom tým, že žalovaní odstránili oplotenie na spornom pozemku, ktorého boli dovolatelia vlastníkmi tak, ako to dovolatelia tvrdia v dovolaní. Totiž ani v tejto otázke nemôže výsledok sporu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy ovplyvniť ich právne postavenie.

Pretože uznesenie odvolacieho súdu je z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu správne a keďže nebolo zistené, že by konanie bolo postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 237 O.s.p. alebo inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im však ich náhradu nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich náhradu (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2005

JUDr. Daniela Sučanská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Klaudia Vrauková